

Arrest

nr. 227 221 van 9 oktober 2019
in de zaak RvV X / IV

In zake: X
in haar hoedanigheid als voogd voor X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaten D. VANDENBROUCKE en
H. BOURRY
Steenakker 28
8940 WERVIK

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVe KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, in haar hoedanigheid als voogd voor X, die verklaart van Somalische nationaliteit te zijn, op 19 juli 2019 heeft ingediend tegen de beslissing van de adjunct-commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 28 juni 2019.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 28 augustus 2019 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 20 september 2019.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken S. VAN CAMP.

Gehoord de opmerkingen van advocaat M. KALIN, die *loco* advocaat D. VANDENBROUCKE verschijnt voor de verzoekende partij, en van attaché L. VANDERVOORT, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoeker, die volgens zijn verklaringen op 3 juni 2018 als niet-begeleide minderjarige vreemdeling België is binnengekomen, diende op 5 juni 2018 een verzoek om internationale bescherming in.

1.2. Op 17 augustus 2018 stelde de dienst Voogdij van de FOD Justitie een voogd aan. De voogdij vervalt van rechtswege op 18 februari 2020.

1.3. Op 28 juni 2019 nam de adjunct-commissaris-generaal de beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus.

Deze beslissing, die verzoeker bij aangetekende brief van 28 juni 2019 ter kennis werd gebracht, is de bestreden beslissing die luidt als volgt:

*“Asielaanvraag: 05/06/2018
Overdracht CGVS: 08/10/2018*

U werd op 22 november 2018 een eerste keer gehoord op het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen (hierna CGVS), van 14u05 tot 18u10. U werd hierbij bijgestaan door een tolk die het Somali machtig is. Uw voogd, mevrouw Thijsen Lutgart, en uw advocaat, meester Bourry Hannelore, waren aanwezig gedurende het gehele persoonlijk onderhoud. Op 24 april 2019 werd u een tweede keer gehoord op het Commissariaat-generaal van 14u15 tot 16u55. Opnieuw werd u hierbij bijgestaan door een tolk die het Somali machtig is. Uw voogd, mevrouw Thijsen Lutgart, en uw advocaat, meester Vandenbroucke Dimitri waren aanwezig gedurende het gehele persoonlijk onderhoud.

A. Feitenrelaas

U verklaart een Somalisch staatsburger te zijn van Ashraf origine, geboren te Mogadishu. U bent nog minderjarig. U woonde steeds in Marka in de provincie Lower Shabelle. U ging er zeven jaar naar school maar daarna, in 2015, werd uw school gesloten door veiligheidsproblemen. Daarna ging u amper nog buiten, behalve om naar de koranschool te gaan. U kreeg daarnaast nog thuisonderwijs. In 2014 verbleef u anderhalve maand in Garowe in Puntland om er een medische behandeling te krijgen. Midden 2017 had u een aanvaring met een jongere van een andere clan. Hij wou met uw zus trouwen maar uw vader had dit geweigerd. Dit werd opgevat als het afwijzen van hun clan en u werd samen met uw zus op straat aangesproken. U probeerde uw zus te beschermen en liep daarbij een messteek op. Op 09 mei 2018 sprak uw koranleerkracht u aan om een opdracht uit te voeren voor Al Shabaab. U moest uitkijken voor een bepaalde auto en een nummer bellen wanneer deze auto op een bepaalde plaats voorbij kwam. U wist dat de man in de auto daarna gedood zou worden. U weigerde en kreeg ruzie met uw koranleerkracht. Wanneer u dit aan uw vader vertelde ging ook hij met uw koranleerkracht praten maar ze konden niet tot een overeenkomst komen. Die nacht kwamen twee jongeren naar uw huis op zoek naar u. Toen ze zagen dat u er niet was hebben ze uw vader gedood. U bleef daarna niet langer thuis maar overnachtte in een naburig huis. Toen u de volgende dag naar huis ging kwam een medeleerling van uw koranschool u opzoeken. U beseftte dat u niet langer kon thuisblijven en uw moeder contacteerde de vriend van uw vader die in Marka was voor de begrafenis van uw vader. U ging met hem mee naar Mogadishu, vanwaar u drie weken later het land heeft verlaten. Op 31 mei 2018 reisde u met het vliegtuig van Mogadishu naar België. Op 05 juni 2018 diende u een verzoek om internationale bescherming in. U verklaart vernomen te hebben dat begin 2019 uw broer werd meegenomen door Al Shabaab. Ter ondersteuning van uw asielaanvraag legt u uw origineel paspoort neer.

B. Motivering

Vooreerst moet worden opgemerkt dat het Commissariaat-generaal op grond van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, van oordeel is dat er in uw hoofd, als niet-begeleide minderjarige, bijzondere procedurele noden kunnen worden aangenomen.

Om hier op passende wijze aan tegemoet te komen, werden er u in het kader van de behandeling van uw verzoek door het Commissariaat-generaal steunmaatregelen verleend.

Meer bepaald werd er u een voogd toegewezen die u bijstaat in het doorlopen van de asielaanvraag; werd het persoonlijk onderhoud afgenomen door een gespecialiseerde protection officer, die binnen de diensten van het Commissariaat-generaal een specifieke opleiding volgde om minderjarigen op een professionele en verantwoorde manier te benaderen; heeft het persoonlijk onderhoud plaatsgevonden in het bijzijn van uw voogd [en advocaat] die in de mogelijkheid verkeerde[n] om opmerkingen te formuleren en stukken neer te leggen; en werd er bij de beoordeling van uw verklaringen rekening gehouden met uw jeugdige leeftijd en maturiteit, evenals met de algemene situatie in uw land van herkomst.

Gelet op wat voorafgaat kan in de gegeven omstandigheden redelijkerwijze worden aangenomen dat uw rechten in het kader van onderhavige procedure gerespecteerd worden evenals dat u kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Er dient te worden vastgesteld dat u er niet in geslaagd bent om uw ‘vrees voor vervolging’ in de zin van de Geneefse Vluchtelingenconventie of een ‘reëel risico op het lijden van ernstige schade’ zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming aannemelijk te maken.

Op een asielzoeker rust de verplichting om van bij aanvang van de procedure zijn volle medewerking te verlenen bij het verschaffen van informatie over zijn asielaanvraag, waarbij het aan hem of haar is om de nodige feiten en relevante elementen aan te brengen bij de Commissaris-generaal, zodat deze de nood aan bescherming kan beoordelen. De medewerkingsplicht vereist dus van u dat u correcte verklaringen aflegt met betrekking tot uw identiteit, uw nationaliteit, de landen en plaatsen van eerder verblijf, eerdere asielverzoeken, reisroutes en reisdocumenten. Uit de stukken in het administratief dossier en uit uw verklaringen blijkt echter duidelijk dat u niet heeft voldaan aan deze medewerkingsplicht.

Er werd immers vastgesteld dat u geen zicht biedt op uw recente verblijfplaatsen. Dit is nochtans belangrijk voor de inschatting van uw vrees voor vervolging en uw nood aan subsidiaire bescherming. Het belang duidelijkheid te verschaffen over uw feitelijke recente herkomst en uw eerdere verblijfplaatsen kan niet genoeg benadrukt worden. De werkelijke streek van recente herkomst is van essentieel belang voor het onderzoek van de nood aan internationale bescherming. Het is immers de streek van feitelijke herkomst in functie waarvan de vrees voor vervolging en het risico op ernstige schade zal onderzocht worden. Indien doorheen het onderzoek van het dossier moet worden vastgesteld dat een asielzoeker geen zicht biedt op zijn reële recente verblijfssituatie of regio van herkomst, dient te worden besloten dat de asielmotieven, die zich er zouden hebben voorgedaan, niet aangetoond worden. Een asielzoeker die over zijn eerdere verblijfplaatsen ongelooftwaardige verklaringen aflegt en daardoor het voor de asielinstanties onmogelijk maakt vast te stellen dat hij ook werkelijk afkomstig is uit een streek waar er een risico op ernstige schade bestaat en of hij niet de mogelijkheid heeft zich in een streek te vestigen waar geen zo een risico bestaat, maakt bovendien niet aannemelijk dat hij nood heeft aan subsidiaire bescherming.

Objectieve elementen in uw dossier ondermijnen uw geloofwaardigheid tot aan uw beweerd vertrek uit het land in mei 2018 in Marka te hebben verbleven. Uit de stempels in uw paspoort blijkt namelijk dat u bewust probeerde de asielinstanties te misleiden. In uw paspoort zijn namelijk verschillende stempels te zien die wijzen op een verblijf in het buitenland. Meest in het oog springende hierbij is een stempel in verband met een verblijf in Maleisië in februari 2017 en een volledig overtekende tweede stempel. Deze Maleisische stempel en de moedwillig gemaskeerde onleesbare tweede stempel doen meer dan vermoeden dat u een verblijf in een derde land verborgen tracht te houden. U verklaart nochtans nooit uw paspoort te hebben gebruikt om te reizen. U zou dit paspoort reeds in 2014 hebben aangevraagd maar enkel om het indien nodig te gebruiken voor een medische behandeling in het buitenland (notities persoonlijk onderhoud dd 22.11.2018 (verder CGVS I) p.14) en persoonlijk onderhoud dd 24.04.2019 (verder CGVS II p.7 en p.11). U verklaart niets af te weten van de stempels in uw paspoort en niet zelf getracht te hebben deze stempel onleesbaar te maken. U verklaart dat uw moeder drie weken voor uw vertrek uw paspoort heeft afgegeven aan de werkgever van uw vader die het op zijn beurt aan een smokkelkantoor overhandigde. Volgens uw verklaringen zijn zij het die deze stempels in uw paspoort plaatsen. Zelf heeft u hier geen enkele informatie over en blijft u er bij niet eerder Somalië te hebben verlaten en dit paspoort nooit gebruikt te hebben om te reizen (CGVS I p.15-16 en CGVS II p.9-11). U verklaart dat dergelijke smokkelaars vaak valse stempels en stickers in een paspoort plaatsen zodat het niet verdacht lijkt en zodat het lijkt dat reeds probleemloos met dit paspoort werd gereisd (CGVS II p. 15-16 en CGVS II p.11-12). Volgens uw verklaringen is dit ook wat met uw paspoort aan de hand is. Daargelaten dat kan worden aangenomen dat dit mogelijks een gangbare praktijk betreft gaat deze verklaring in uw geval allerminst op. Het is namelijk weinig logisch te noemen dat een smokkelaar uw paspoort in beslag zou nemen, hier valse stempels in zou plaatsen en uiteindelijk niets met dit paspoort aan zou vangen en u dit zelfs terug zou geven. Indien al valse stempels in dit paspoort werden geplaatst slaagt u er niet in een aannemelijke verklaring te bieden waarom u niet uw eigen paspoort zou hebben gebruikt om te reizen maar u uiteindelijk het risico zou lopen om met andermans paspoort, louter met een foto waar u op leek, te hebben gereisd. Het lijkt daarbij nog minder evident dat een smokkelaar, eens hij deze valse stempels heeft geplaatst, één ervan zou overtekenen en vervolgens u dit paspoort zou terug bezorgen. U wordt met deze opmerkingen geconfronteerd maar slaagt er niet hier een aannemelijke verklaring voor te formuleren. U kunt enkel herhalen dat een dergelijk agentschap valse stempels in paspoorten plaatst om aan te tonen dat je al eerder reisde, zonder ook maar enig verklaring te bieden voor het feit dat dit paspoort uiteindelijk niet werd gebruikt om mee te reizen (CGVS II p.12). U wijst er op dat werd bevestigd door de Centrale Dienst voor de Bestrijding van valse documenten dat één van de stempels in het paspoort gemanipuleerd is (zie document FOD Justitie in verband met leeftijdsbepaling dd 03.08.2018 en CGVS II p.12-13).

Echter, deze bevestiging spreekt zich niet uit over de stempel van Maleisië waarin sprake is van een reis in februari 2017. Het is niet omdat één stempel gemanipuleerd werd dat dit geldt voor alle stempels in het paspoort. Bovendien vermeldt dit document dat het de falsificatie betreft van een inreisstempel via Italië.

Hieruit dient te worden afgeleid dat op het moment van de analyse deze stempel nog leesbaar was, wat op het moment dat uw paspoort het Commissariaat-generaal bereikt allerminst nog het geval is. Dit doet dan ook vermoeden dat u opnieuw inspanningen leverde om de asielinstanties in het ongewisse te laten over wat er precies in uw paspoort vermeld staat of over de manier waarop deze stempel gemanipuleerd werd. U blijft daarbij bij hoog en bij laag beweren zelf niets in dit paspoort getekend te hebben (CGVS I p.15-16), wat niet overeenstemt met de beschrijving die blijkt uit de analyse van de stempel en de huidige stempel te zien in het paspoort. Alles wijst er dan ook op dat u niet alles in het werk stelt om de asielinstanties een volledig en correct zicht te bieden op uw reisweg en uw eerdere verblijfplaatsen maar dit eerder tracht te verhinderen. Ter volledigheid dient er eveneens op gewezen dat uw paspoort werd afgeleverd in Garowe, Puntland. Hoewel u spontaan zelf aangeeft in 2014 daar enige tijd te hebben verbleven voor medische verzorging (CGVS I p.7 en p.14 en CGVS II p.6-7), zorgt dit er bijkomend voor dat verdere vragen kunnen worden gesteld bij uw verblijfplaatsen en netwerk binnen Somalië. Deze objectieve elementen ondergraven dan ook fundamenteel uw geloofwaardigheid wat betreft uw werkelijke verblijfplaatsen voor uw komst naar België. Zij vormen ernstige indicaties voor een verblijf buiten Marka en tonen onomstotelijk aan dat u geen inspanningen levert het Commissariaat-generaal inzicht te verschaffen in uw opeenvolgende verblijfplaatsen.

Deze vaststelling wordt nog ondersteund door het feit dat u ook op basis van uw verklaringen er evenmin in slaagt om een recent verblijf in Marka aan te tonen. U bent namelijk niet op de hoogte van enige recente en frappante gebeurtenissen in de stad.

U blijkt namelijk niet op de hoogte van de korte herovering van de stad door Al Shabaab in februari 2016. Volgens informatie toegevoegd aan het administratief dossier ('Garowe – Somalia: allied forces recapture Merca – 08.02.2016' en 'BBC News – Al Shabab retakes key Somalia port city of Merca – 05.02.2016') ging dit nochtans gepaard met hevige gevechten. Zwaar bewapende leden van Al Shabaab kwamen de stad binnen, spraken de inwoners toe en hesen er hun vlag. U zou echter niets van deze overname van de macht hebben opgemerkt. De laatste aanval van Al Shabaab op de stad situeert u in 2013. U meent dat er daarna nog plaatsvonden maar daar herinnert u zich niets van. U verklaart dat in 2014 en 2015 er geen leden van Al Shabaab in uniform meer in de stad waren maar dat er wel nog steeds mensen voor hen werkten. U heeft het daarbij over nachtelijke gerichte moorden door Al Shabaab op de overheid of op mensen die met de overheid samenwerkten. Buiten dit herinnert u zich geen recentere concrete incidenten en blijft u verder verwijzen naar gebeurtenissen in 2015 (CGVS I p.13 en CGVS II p.14). Wanneer u expliciet wordt gevraagd naar de laatste keer dat door Al Shabaab werd getracht de stad terug in te nemen verwijst u naar een nachtelijke aanval in 2018 waarbij u gewerschoten hoorde (CGVS I p.23). U geeft aan dat zij uit de stad verdreven werden in 2013 en dat zij daarna enkel nog 's nachts aanwezig waren, zonder nog de controle over de stad te hebben kunnen terugwinnen (CGVS II p.14). Daarmee steeds de korte herinnamen door Al Shabaab in februari 2016 onvermeld latend. Wanneer u wordt verteld dat de stad voor een korte periode opnieuw werd ingenomen door Al Shabaab verklaart u hier niets van te hebben gemerkt of gezien te hebben (CGVS II p.16). Dat u, verblijvende in de stad, op geen enkele manier nog maar zou hebben opgevangen of gemerkt hebben dat Al Shabaab de stad had heringenomen valt niet aan te nemen en zorgt er voor dat er geen geloof kan worden gehecht aan uw verklaringen op dat moment nog in Marka te hebben verbleven.

Evenmin blijkt u op de hoogte van recentere heropflakking van het geweld in de regio. Namelijk ook in mei 2017 werd de regio geteisterd door nieuw geweld door Al Shabaab. Er vonden verschillende aanvallen plaats op omliggende dorpjes waarbij vee werd in beslag genomen, burgers werden ontvoerd en brand werd gesticht. Bij deze intensifiëring van het geweld kwam dan ook een nieuwe vluchtelingenstroom op gang (Human rights watch – Somalia: Al Shabab forces burn villages – 26.07.2017). Ook dit slaagt u er niet in weer te geven in uw verklaringen omtrent de situatie in de plaats in de jaren voor uw vertrek. Ook hier dient opgemerkt dat wanneer u wordt gevraagd naar recente gebeurtenissen u enkel vaag verwijst naar wat u in 2015 heeft vernomen en meegemaakt (CGVS I p.13 en CGVS II p.14). Wanneer u expliciet wordt gevraagd naar de meer recente situatie in de stad, namelijk meer specifiek of de situatie min of meer stabiel bleef en of er periodes waren waarin opnieuw heviger werd gevochten, kan u ook dit niet weergeven. Opnieuw verwijst u enkel naar clangevechten in 2015 en naar de nachtelijke aanwezigheid van Al Shabaab. Evenmin hoorde u over incidenten in nabij gelegen dorpen rondom de stad (CGVS I p.22 en CGVS II p.14-15). Dat u op geen enkele manier weet in te schatten dat ook na 2015 de situatie in de regio op een bepaald moment meer precair werd, schaadt opnieuw uw geloofwaardigheid nog in deze regio aanwezig te zijn geweest. Daarnaast is het eveneens opmerkelijk dat u zich niet bewust zou zijn van de pogingen tot verzoening van de clanconflicten in de regio.

U verwijst steeds naar de spanningen tussen clans in Marka maar verklaart niet te weten of er enige pogingen werden ondernomen om deze clans dichterbij elkaar te brengen. U verklaart weliswaar dat nu en dan de spanningen geluwd waren waardoor men zou kunnen denken dat het conflict werd opgelost maar dat het geweld steeds opnieuw heropflakkerde. U hoorde niet over specifieke overeenkomsten tussen de clans of een afspraak tot een staak-het-vuren (CGVS II p.16). Dit terwijl er wel degelijk een dergelijke officiële verzoening plaatsvond. Uit de beschikbare informatie ('Reliefweb – Somalia: warring clans agree to uphold peace in Marka – 25.09.2016' en 'Amisom – How communities in Marka are using football to end inter-clan conflict and promote reconciliation – oktober 2017') blijkt dat in september 2016 een dergelijke verzoening tot stand kwam. Deze wil om de vrede te bewaren hield minstens aan tot oktober 2017, aangezien op dat moment nog gemeenschappelijke activiteiten tussen de twee clans werden georganiseerd om de vrede verder te bewaren. Dat u zich in die mate bewust bent van de spanningen tussen de verschillende clans maar niet zou weten dat er wel degelijk concrete en succesvolle pogingen werden ondernomen om deze te verzoenen is opmerkelijk en schaadt opnieuw uw geloofwaardigheid op dat moment nog in de regio aanwezig te zijn geweest. Temeer u wel degelijk op de hoogte bleek van het bestaan van dit clanconflict.

Ter volledigheid wordt eveneens opgemerkt dat u evenmin op de hoogte bent van de situatie in Mogadishu gedurende de periode dat u er kort voor uw vertrek verklaart verbleven te hebben. U verklaart er twee à drie weken te hebben verbleven voor uw vertrek naar Europa op 31 mei 2018 (CGVS I p.17-18 en CGVS II p.8). U weet echter niets te vertellen over de situatie in de stad op dat moment. U herinnert zich geen enkele gebeurtenis of opmerkelijke situatie van de tijd dat u in Mogadishu verbleef. Dit is echter opmerkelijk aangezien uit de toegevoegde informatie ('Independent – Mogadishu flooding as heaviest rainfall for 30 years hit Somalia killing six people – 21.05.2018' en 'Al Jazeera – Cyclone Sagar: at least 15 people killed in Somalia – 21.05.2018') blijkt dat op dat moment de stad getroffen werd door uiterst hevige regenval die verschillende straten blank zette. Men beschrijft dit noodweer als de hevigste regenval van de laatste 30 jaar. Hoewel u verklaart voor uw veiligheid niet buiten te zijn kunnen gaan is het uiterst opmerkelijk dat u zich dit niet zou herinneren. Zelfs indien men niet buitengaat is men zich namelijk bewust van een dergelijk noodweer. Hoewel u hier expliciet naar wordt gevraagd, u wordt gevraagd of het weer eerder uitzonderlijk was voor de tijd van het jaar, meent u zich dit niet te herinneren (CGVS II p.8). Dit leidt dan ook tot de conclusie dat maar moeilijk kan aangenomen worden dat u op dat moment in Mogadishu verbleef en vervolgens van daar naar Europa zou vertrokken zijn.

Uit bovenstaande elementen komt dan ook duidelijk naar voren dat u geen zicht biedt op uw verblijfplaats voor uw komst naar België. Indien dit niet het geval is stelt u het Commissariaat-generaal evenmin in de mogelijkheid om uw vrees voor vervolging te beoordelen. Dit terwijl u van bij aanvang van het gehoor geweest wordt op het belang van waarheidsgetrouwe informatie en de verantwoordelijkheid die op uw schouders rust om het Commissariaat-generaal correcte informatie te verschaffen met betrekking tot uw verblijfplaatsen tot uw komst naar België zodat dit het Commissariaat-generaal in de mogelijkheid stelt de vrees voor vervolging in uw hoofd na te gaan (CGVS I p.2 en CGVS II p.4). Een asielzoeker die over zijn eerdere verblijfplaatsen ongeloofwaardige verklaringen aflegt maakt het voor de asielinstanties onmogelijk om vast te stellen dat hij ook werkelijk afkomstig is uit een streek waar er een risico op ernstige schade bestaat en of hij niet de mogelijkheid heeft zich in een streek te vestigen waar geen zo een risico bestaat, maakt bovendien niet aannemelijk dat hij nood heeft aan subsidiaire bescherming. U werd er vervolgens op gewezen dat het niet volstaat om louter te verwijzen naar uw Somalische nationaliteit en dat het voor de beoordeling van uw asielaanvraag van uitermate groot belang is dat u een duidelijk zicht geeft op uw eerdere verblijfplaatsen voor uw komst naar België. Er werd voorts benadrukt dat het gegeven dat u niet recent uit Somalië afkomstig bent en/of dat u een tijd in een derde land heeft verbleven op zich niet problematisch is, maar dat het wel belangrijk is dat u deze informatie meedeelt zodat het CGVS de mogelijkheid wordt gegeven uw asielaanvraag correct te beoordelen rekening houdend met al uw verklaringen. Er werd tot slot beklemtoond dat indien u het CGVS niet duidelijk maakt waar en onder welke omstandigheden u gedurende de laatste jaren voor uw komst naar België werkelijk heeft verbleven en geen correct zicht biedt op uw werkelijke achtergrond en leefsituatie, u evenmin de door u aangehaalde nood aan bescherming aannemelijk maakt. U werd verschillende keren gewezen op het belang duidelijkheid te brengen in uw recente verblijfplaatsen, u werd daarbij gewezen op de twijfel die bij het Commissariaat-generaal bestond dat u tot midden 2018 in Marka zou hebben verbleven. U werd gewezen op het feit dat uw verklaringen niet overeenstemmen met de situatie in de stad zoals die bekend is bij het Commissariaat-generaal en op de vragen die gesteld kunnen worden bij de stempels in uw paspoort, u zo de kans te bieden om uw afwijkende verklaringen te rechtvaardigen (CGVS I p.16 en CGVS II p.17). U slaagt er echter niet in hier een aannemelijke verklaring voor te verschaffen. U wijst op het feit dat de stad niet rustig of veilig is en uw ouders u niet vaak buiten lieten gaan (CGVS II p.16).

Uw gebrekkige kennis over recente gebeurtenissen in uw regio van origine strookt niet met het feit dat u wel degelijk op de hoogte blijkt van gebeurtenissen tot 2015 en een goed zicht geeft op de situatie in de stad op dat moment. Het is pas na 2015 dat uw kennis van de situatie in de stad grote hiaten vertoont. Uw gebrekkige kennis over de stad na 2015 in tegenstelling tot uw kennis over eerdere gebeurtenissen kan dan ook enkel leiden tot de conclusie dat er geen geloof kan worden gehecht aan het feit dat u zich op dat moment nog in Marka bevond. Evenmin kan uw minderjarigheid in rekening worden gebracht als verschoning voor uw onwetendheid. Opnieuw lijkt het niet te wijten aan een gebrek aan maturiteit dat u niet geïnformeerd bent over de recente situatie in uw regio van origine aangezien u wel degelijk op de hoogte bent van de gebeurtenissen en levensomstandigheden in de regio voordien, toen u zelfs nog jonger was dan op uw beweerde moment van vertrek uit Marka.

Hieruit blijkt dat u geen enkele inspanning levert geloofwaardige verklaringen af te leggen in verband met uw regio van verblijf voor uw komst naar België. Aangezien u over uw eerdere verblijfplaatsen ongeloofwaardige verklaringen aflegt en daardoor het voor de asielinstanties onmogelijk maakt vast te stellen dat u ook werkelijk afkomstig is uit een streek waar er een risico op ernstige schade bestaat en of dat u niet de mogelijkheid heeft zich in een streek te vestigen waar geen zo een risico bestaat, maakt u het bijgevolg niet aannemelijk dat u nood heeft aan subsidiaire bescherming. In casu dient er op gewezen te worden dat uw kennis over de recente situatie in uw regio van herkomst onvoldoende is om uw verklaringen over uw recent verblijf aldaar aannemelijk te maken.

De subsidiaire beschermingsstatus kan niettemin worden verleend indien het aannemelijk is dat een asielzoeker een reëel risico op ernstige schade loopt dat losstaat van het risico voortvloeiende uit het ongeloofwaardige asielrelaas, meer in het bijzonder met toepassing van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet. Artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet beoogt immers bescherming te bieden in de uitzonderlijke situatie dat de mate van willekeurig geweld in het aan de gang zijnde gewapend conflict in het land van herkomst dermate hoog is dat zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied, louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op de in voornoemd artikel van de Vreemdelingenwet bedoelde ernstige bedreiging.

De algemene veiligheidssituatie in Somalië wordt grotendeels bepaald door een langdurig aanslepend intern gewapend conflict, waardoor zeer veel Somaliërs intern ontheemd zijn of hun toevlucht hebben genomen in het buitenland. Het geweldsniveau en de impact van het gewapend conflict zijn bovendien regionaal erg verschillend. Zo bestaan er fundamentele verschillen tussen de situatie in Mogadishu en Noord-Somalië enerzijds en de rest van Zuid- en Centraal-Somalië anderzijds. Het aantonen van de werkelijke regio van herkomst en de laatste verblijfplaats(en) binnen Somalië is dan ook essentieel, vermits er op grond van artikel 48/5, § 3 van de Vreemdelingenwet geen behoefte aan bescherming is indien een asielzoeker afkomstig is uit een regio waar er geen risico op ernstige schade aanwezig is of als de asielzoeker over de mogelijkheid beschikt zich in zo'n regio te vestigen. Bijgevolg kan een asielzoeker, met betrekking tot de vraag of hij bij terugkeer een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet, dan ook niet volstaan met een loutere verwijzing naar zijn Somalische nationaliteit doch moet hij enig verband met zijn persoon aannemelijk maken ook al is daartoe geen bewijs van individuele bedreiging vereist. U maakt zelf het bewijs van een dergelijk verband met uw persoon onmogelijk door geen duidelijkheid te scheppen over uw voorgehouden verblijfplaatsen in en/of feitelijke herkomst uit Somalië.

Aangezien werd vastgesteld dat u doorheen het onderzoek van het dossier geen zicht biedt op uw reële verblijfssituatie of regio van herkomst, dient te worden besloten dat de asielmotieven, die zich er zouden hebben voorgedaan, evenmin aangetoond worden aangezien deze onlosmakelijk met een verblijf aldaar verbonden zijn. Immers, aangezien er geen geloof kan gehecht worden aan het feit dat voor uw komst naar België in Marka heeft verbleven, kan er evenmin geloof worden gehecht aan de feiten die zich volgens uw verklaringen in deze regio hebben voorgedaan.

Het feit dat u uw paspoort neerlegt kan deze appreciatie niet wijzigen. Het is namelijk niet uw Somalische nationaliteit die in twijfel wordt getrokken maar uw recent verblijf in Marka. Uw paspoort kan hier op geen enkele manier enig uitsluitel over bieden.

Bijgevolg maakt u geenszins aannemelijk dat in uwen hoofde een "gegronde vrees voor vervolging" zoals bepaald in de Conventie van Genève in aanmerking kan worden genomen, of dat u bij een eventuele terugkeer naar uw land van oorsprong een "reëel risico op het lijden van ernstige schade" zoals bepaald in de definitie van de subsidiaire bescherming zou lopen. U beroept zich voor uw verzoek om subsidiaire bescherming immers op dezelfde elementen als deze van uw asielrelaas.

Gelet op de ongeloofwaardigheid ervan, kan u bijgevolg evenmin de subsidiaire beschermingsstatus op basis van artikel 48/4, §2, a) en b) van de Vreemdelingenwet worden toegekend.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

Ik vestig de aandacht van de Minister belast met Asiel en Migratie op het feit dat u minderjarig bent en dat bijgevolg het Verdrag inzake de rechten van het kind van 20 november 1989, geratificeerd door België, op u moet worden toegepast.”

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1.1. Verzoeker voert in zijn verzoekschrift aan dat hij wenst gehoord te worden door de Raad om de onduidelikheden in zijn verklaringen tijdens vorige gehoren in het kader van zijn procedure tot het bekomen van internationale bescherming, recht te zetten. Hij heeft immers de indruk dat hij “*misbegrepen*” werd door de instanties belast met het onderzoek naar zijn verzoek om internationale bescherming.

Verzoeker gaat niet akkoord met de weigering van de vluchtelingenstatus en de weigering van de subsidiaire beschermingsstatus en voert aan dat de bestreden beslissing de materiële motiveringsplicht en het zorgvuldigheidsbeginsel schendt. Hij geeft een theoretische toelichting over deze bepalingen en over de bewijslast.

Verzoeker volhardt dat hij steeds de waarheid heeft verteld. Onder verwijzing naar een arrest van de Raad stelt hij dat het verzwijgen van een deel van het relaas, zelfs bedrieglijke verklaringen, op zich niet volstaan om iemand de vluchtelingenstatus te weigeren. Tevens verwijst verzoeker naar twee paragrafen uit de proceduregids van UNHCR.

Verzoeker klaagt aan dat geen, minstens onvoldoende rekening werd gehouden met zijn jonge leeftijd, terwijl de Raad in eerdere rechtspraak reeds oordeelde dat rekening moet worden gehouden met “*zijn persoonlijkheid, o.m. zijn intellectuele vermogens, de leeftijd en psychologische stoornissen*”. Verzoeker was amper 16 jaar oud toen hij Somalië verliet. Hij gehoorzaamde zijn familie en stelde zich hier geen vragen bij, omdat dit toch niet getolereerd zou worden.

Verzoeker stelt vast dat de commissaris-generaal zijn redenen om een verzoek om internationale bescherming in te dienen, zijnde zijn vrees voor vervolging door Al Shabaab, niet heeft onderzocht.

Verzoeker stelt dat hij “*alles heeft verteld wat hij wist. Meer kan hij niet vertellen*” en meent dat eventuele kleine tegenstrijdigheden de kern van zijn relaas niet raken en slechts zullen gevonden worden na “*minutieus vergelijken van beide verklaringen*” en aldus niet volstaan om zijn relaas ongeloofwaardig te achten.

Hij voert een schending aan van artikel 1, A (2), van het Vluchtelingenverdrag en artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet en vraagt om rekening te houden met zijn profiel.

Verzoeker meent verder dat niet kan worden ontkend dat hij over een risicoprofiel beschikt, daar hij gedwongen rekrutering vreest. Hij citeert dienaangaande uit het ambtsbericht Zuid- en Centraal Somalië van het Nederlandse Ministerie van Buitenlandse Zaken van 19 maart 2019.

Verzoeker meent verder dat de commissaris-generaal niet gevolgd kan worden dat het door hem voorgelegde paspoort zijn geloofwaardigheid ondermijnt. Hij wijst erop dat hij van meet af aan zeer duidelijk is geweest en steevast heeft herhaald dat er valse stempels en stickers in zijn paspoort werden aangebracht. Dit is na onderzoek tevens gebleken. Verzoeker vindt dan ook dat “*Het gaat dan ook niet dat verwerende partij blijft beweren dat alle andere stickers of stempels wel echt zouden zijn.*

Verzoeker heeft hieromtrent zeer uitgebreide en coherente verklaringen afgelegd. De argumentatie van verwerende partij betreffen tevens hypotheses dewelke door geen enkel objectief element wordt ondersteund.”

Verzoeker meent aldus dat hem minstens *“het voordeel van de twijfel”* dient te worden toegekend, gezien hij coherente verklaringen aflegt die niet in tegenstelling zijn met gekende feiten. Volgens hem zijn er genoeg elementen zijn die wijzen op de gegrondheid van de vrees.

In ondergeschikte orde vraagt verzoeker de subsidiaire beschermingsstatus. Naast een theoretische toelichting hierover wijst hij erop dat de gehele provincie Lower Shabelle zeer gevaarlijk is. Hij citeert uit het ambtsbericht Zuid- en Centraal Somalië van het Nederlandse Ministerie van Buitenlandse Zaken van 19 maart 2019.

Verzoeker meent dat er geen twijfels bestaan over zijn woonplaats en de datum van zijn vertrek uit Somalië en voert dan ook aan dat *“Gezien zijn afkomst uit LOWER SHABELLE, zijn positie en situatie in deze regio, zijn hoedanigheid van burger en het tekort aan bescherming en een reëel binnenlands vluchtalternatief, dient aan verzoeker de subsidiaire bescherming worden toegekend.”*

Verzoeker wijst er ondergeschikt, onder verwijzing naar rechtspraak van het Hof van Cassatie, nog op dat *“Twijfels over de woonplaats en de datum van vertrek uit Somalië zijn vaak maar een louter vermoeden dat voortvloeit uit het verhoor door de verwerende partij, en niet rechtstreeks uit bewijselementen. Uit een eerste vermoeden een tweede afleiden, namelijk de mogelijkheid dat de aanvragers reëel verblijfsalternatief hebben in een derde land, is een argument dat niet kan worden opgenomen in de wet.”*

Tot slot meent verzoeker dat hij in geval van terugkeer naar Somalië het slachtoffer zal worden van een onmenselijke of vernederende behandeling in strijd met artikel 3 van het EVRM en geeft een theoretische toelichting over deze bepaling. Hij meent dat Somalië hem niet zal beschermen tegen het risico op een onmenswaardig bestaan en meent dat *“In elk geval kan, tegenover het risico op het verlies van een menswaardig bestaan bij het niet toekennen van een verblijfsstatuut, huidig bestaan van verzoeker gespiegeld worden. Momenteel heeft verzoeker op zelfstandige wijze een stabiel bestaan uitgebouwd en draagt hij positief draagt aan onze samenleving.”* Verzoeker wijst tevens op de *“psychologische ontredering”* die een terugkeer zou teweeg brengen bij hem.

2.2. De Raad onderzoekt het verzoek om internationale bescherming bij voorrang in het kader van het Vluchtelingenverdrag, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, en vervolgens in het kader van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet (artikel 49/3 van de Vreemdelingenwet).

Het arrest moet gemotiveerd zijn en geeft aan waarom verzoeker al dan niet beantwoordt aan de criteria van artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet, waarbij de Raad duidelijk en ondubbelzinnig de redenen uiteenzet die hem ertoe brengen die beslissing te nemen.

2.3. De bestreden beslissing motiveert terecht dat verzoeker de aangehaalde vervolgingsfeiten niet aannemelijk heeft gemaakt. De Raad stelt immers vast dat verzoeker met zijn betoog in het verzoekschrift de omstandige motivering van de bestreden beslissing niet in een ander daglicht stelt. Hij ontkent slechts de vaststellingen dat er belangrijke indicaties zijn om te twifelen aan zijn voorgehouden verblijfplaatsen voor zijn vertrek naar België, volhardt in zijn verklaringen en voert aan dat hij wel een toereikende kennis bezit over zijn verblijfplaatsen, gelet op zijn profiel. Na lezing van het administratief dossier treedt de Raad de commissaris-generaal bij dat (i) uit het door verzoeker neergelegde paspoort en zijn verklaringen hierover blijkt dat hij geen zicht wil bieden op zijn verblijfplaatsen voor zijn vertrek naar België, alsook dat (ii) hij middels zijn verklaringen niet aannemelijk maakt dat hij tot aan zijn vertrek naar België in zijn vermeende regio van herkomst, zijnde de stad Marka in het district Marka in de provincie Lower Shabelle in Somalië heeft verbleven, gelet op zijn lacunaire kennis over (a) de korte herovering van de stad door Al Shabaab in februari 2016, (b) de heropflakking van het geweld in zijn regio sinds mei 2015, (c) de pogingen tot verzoening van de clanconflicten in zijn regio en dat (iii) hij evenmin aannemelijk maakt dat hij een korte periode voor zijn vertrek naar België in Mogadishu heeft verbleven in mei 2018, gelet op het feit dat hij niet op de hoogte is van het noodweer dat er plaatsvond in die periode. De Raad is aldus van oordeel dat deze vaststellingen verzoekers verklaringen over zijn voorgehouden verblijfplaatsen voor zijn vertrek naar België ernstig ondermijnen.

Verzoeker herhaalt in zijn verzoekschrift vooreerst zijn verklaringen dat er valse stempels en stickers in zijn paspoort werden aangebracht en wijst erop dat dit na onderzoek is gebleken en dat hij hierover gedetailleerde en coherente verklaringen heeft afgelegd. Verzoeker doet met dit verweer echter geenszins afbreuk aan de pertinente en correcte motivering in de bestreden beslissing dat *“U verklaart niets af te weten van de stempels in uw paspoort en niet zelf getracht te hebben deze stempel onleesbaar te maken.”*

U verklaart dat uw moeder drie weken voor uw vertrek uw paspoort heeft afgegeven aan de werkgever van uw vader die het op zijn beurt aan een smokkelkantoor overhandigde. Volgens uw verklaringen zijn zij het die deze stempels in uw paspoort plaatsen. Zelf heeft u hier geen enkele informatie over en blijft u er bij niet eerder Somalië te hebben verlaten en dit paspoort nooit gebruikt te hebben om te reizen (CGVS I p.15-16 en CGVS II p.9-11). U verklaart dat dergelijke smokkelaars vaak valse stempels en stickers in een paspoort plaatsen zodat het niet verdacht lijkt en zodat het lijkt dat reeds probleemloos met dit paspoort werd gereisd (CGVS II p. 15-16 en CGVS II p.11-12). Volgens uw verklaringen is dit ook wat met uw paspoort aan de hand is. Daargelaten dat kan worden aangenomen dat dit mogelijks een gangbare praktijk betreft gaat deze verklaring in uw geval allerminst op. Het is namelijk weinig logisch te noemen dat een smokkelaar uw paspoort in beslag zou nemen, hier valse stempels in zou plaatsen en uiteindelijk niets met dit paspoort aan zou vangen en u dit zelfs terug zou geven. Indien al valse stempels in dit paspoort werden geplaatst slaagt u er niet in een aannemelijke verklaring te bieden waarom u niet uw eigen paspoort zou hebben gebruikt om te reizen maar u uiteindelijk het risico zou lopen om met andermans paspoort, louter met een foto waar u op leek, te hebben gereisd. Het lijkt daarbij nog minder evident dat een smokkelaar, eens hij deze valse stempels heeft geplaatst, één ervan zou overtekenen en vervolgens u dit paspoort zou terug bezorgen. U wordt met deze opmerkingen geconfronteerd maar slaagt er niet hier een aannemelijke verklaring voor te formuleren. U kunt enkel herhalen dat een dergelijk agentschap valse stempels in paspoorten plaatst om aan te tonen dat je al eerder reisde, zonder ook maar enig verklaring te bieden voor het feit dat dit paspoort uiteindelijk niet werd gebruikt om mee te reizen (CGVS II p.12). U wijst er op dat werd bevestigd door de Centrale Dienst voor de Bestrijding van valse documenten dat één van de stempels in het paspoort gemanipuleerd is (zie document FOD Justitie in verband met leeftijdsbepaling dd 03.08.2018 en CGVS II p.12-13). Echter, deze bevestiging spreekt zich niet uit over de stempel van Maleisië waarin sprake is van een reis in februari 2017. Het is niet omdat één stempel gemanipuleerd werd dat dit geldt voor alle stempels in het paspoort. Bovendien vermeldt dit document dat het de falsificatie betreft van een inreisstempel via Italië. Hieruit dient te worden afgeleid dat op het moment van de analyse deze stempel nog leesbaar was, wat op het moment dat uw paspoort het Commissariaat-generaal bereikt allerminst nog het geval is. Dit doet dan ook vermoeden dat u opnieuw inspanningen leverde om de asielinstanties in het ongewisse te laten over wat er precies in uw paspoort vermeld staat of over de manier waarop deze stempel gemanipuleerd werd." Verzoekers verweer is dan ook niet van die aard om bovenstaande vaststellingen te weerleggen of in een ander daglicht te stellen.

Waar verzoeker in zijn verzoekschrift verwijst naar zijn jonge leeftijd, intellectuele vermogens, psychologische stoornissen en het feit dat hij zijn familie gehoorzaamde ter minimalisering van zijn lacunaire kennis met betrekking tot recente gebeurtenissen in Marka en Mogadishu, benadrukt de Raad vooreerst dat zelfs van een persoon van jonge leeftijd redelijkerwijze kan worden verwacht dat hij doorleefde ervaringen kan geven en kan antwoorden op vragen inzake eenvoudige, direct waarneembare en elementaire zaken in verband met zijn eigen leefomgeving. Verzoeker brengt evenmin bewijs bij dat zijn intellectuele vermogens zodanig beperkt zouden zijn dat hij niet in staat zou zijn om dergelijke vragen te beantwoorden, noch brengt verzoeker enig bewijs bij van psychologische problemen in zijn hoofde waardoor zijn cognitieve vermogens zodanig beperkt zijn dat hij niet in staat zou zijn om zijn directe omgeving en leefwereld te omschrijven.

De Raad merkt hoe dan ook op dat verzoekers jonge leeftijd en zijn verwijzing naar zijn intellectuele vermogens en psychologische stoornissen geen afdoende verschoningsgrond kunnen vormen voor zijn lacunaire kennis met betrekking tot recente gebeurtenissen in Marka, gelet op de pertinente en correcte vaststellingen in de bestreden beslissing dat *"Uw gebrekkige kennis over recente gebeurtenissen in uw regio van origine strookt niet met het feit dat u wel degelijk op de hoogte blijkt van gebeurtenissen tot 2015 en een goed zicht geeft op de situatie in de stad op dat moment. Het is pas na 2015 dat uw kennis van de situatie in de stad grote hiaten vertoont. Uw gebrekkige kennis over de stad na 2015 in tegenstelling tot uw kennis over eerdere gebeurtenissen kan dan ook enkel leiden tot de conclusie dat er geen geloof kan worden gehecht aan het feit dat u zich op dat moment nog in Marka bevond. Evenmin kan uw minderjarigheid in rekening worden gebracht als verschoning voor uw onwetendheid. Opnieuw lijkt het niet te wijten aan een gebrek aan maturiteit dat u niet geïnformeerd bent over de recente situatie in uw regio van origine aangezien u wel degelijk op de hoogte bent van de gebeurtenissen en levensomstandigheden in de regio voordien, toen u zelfs nog jonger was dan op uw beweerde moment van vertrek uit Marka."*

De Raad merkt op dat van verzoeker dan ook redelijkerwijze kan worden verwacht dat hij tevens kan antwoorden op vragen inzake de situatie in Mogadishu in de periode dat hij verklaarde er te hebben verbleven. De Raad ziet niet in hoe het feit dat verzoeker slechts zijn ouders gehoorzaamde afbreuk kan doen aan deze vaststellingen.

In zoverre verzoeker van oordeel is dat gezien zijn minderjarigheid, de bewijslast soepel dient te worden toegepast en hierbij in voorkomend geval een brede toepassing van het voordeel van de twijfel op zijn plaats is, benadrukt de Raad dat verzoekers minderjarigheid hem niet ontslaat van de plicht tot medewerking die op elke verzoeker om internationale bescherming rust. Dit geldt temeer nu de Raad vaststelt dat tijdens de procedure rekening gehouden werd met verzoekers minderjarigheid. Er werd aan verzoeker immers een voogd toegewezen die hem van begin af aan onder meer heeft bijgestaan in het doorlopen van de procedure. Verzoeker werd tijdens de persoonlijk onderhouden gehoord in de aanwezigheid van zijn voogd en advocaat. De persoonlijk onderhouden werden bovendien afgenomen door een gespecialiseerde dossierbehandelaar, die rekening heeft gehouden met verzoekers minderjarigheid en de nodige zorgvuldigheid aan de dag gelegd heeft om hem op een professionele en verantwoorde manier te benaderen. De Raad kan begrip opbrengen voor het feit dat traumatische ervaringen, alsook de onzekerheid waarin een jonge asielzoeker zich bevindt, verstoken van enig contact met zijn familie in het land van herkomst. Verzoeker heeft er evenwel alle belang bij om de instanties belast met zijn verzoek om internationale bescherming de waarheid te vertellen betreffende de redenen die hem ertoe gebracht hebben zijn land van herkomst te verlaten, en de plaatsen en landen van verblijf en niet halsstarrig vast te houden aan het verhaal dat hem door anderen werd opgedragen te vertellen. Wanneer echter zoals *in casu* de gegevens en elementen die door de minderjarige worden aangebracht vaag, algemeen en ongeloofwaardig zijn en de verklaringen die hij aflegt met betrekking tot zijn directe leefwereld in zijn geheel genomen ongeloofwaardig overkomen, kunnen de instanties enkel vaststellen dat verzoeker geen nood aan internationale bescherming aannemelijk maakt. Gelet op het geheel van bovenstaande overwegingen heeft verzoeker niet voldaan aan de op hem rustende bewijslast, zelfs indien rekening wordt gehouden met zijn minderjarigheid en het feit dat hij afkomstig is uit Somalië.

Waar verzoeker er immers op wijst dat hij alles verteld heeft wat hij wist en niet meer kan vertellen, merkt de Raad op dat dit klemt met zijn stelling in het verzoekschrift dat hij verder gehoord wenst te worden door de Raad. Waar verder in het verzoekschrift wordt benadrukt dat eventuele kleine tegenstrijdigheden zijn relaas niet ongeloofwaardig maken, wijst de Raad erop dat de *in casu* bestreden beslissing niet is gesteund op tegenstrijdigheden, doch wel op vage, ongeloofwaardige en lacunaire verklaringen in hoofde van verzoeker met betrekking tot het door hem neergelegde paspoort en zijn plaatsen van verblijf voor zijn vertrek naar België, die volstaan om te besluiten dat verzoeker deze voorgehouden plaatsen van verblijf niet aannemelijk maakt.

De motivering van de bestreden beslissing is pertinent, correct en vindt steun in het administratief dossier en wordt, bij gebrek aan een dienstig verweer, integraal overgenomen door de Raad:

“Objectieve elementen in uw dossier ondermijnen uw geloofwaardigheid tot aan uw beweerd vertrek uit het land in mei 2018 in Marka te hebben verbleven. Uit de stempels in uw paspoort blijkt namelijk dat u bewust probeerde de asielinstanties te misleiden. In uw paspoort zijn namelijk verschillende stempels te zien die wijzen op een verblijf in het buitenland. Meest in het oog springende hierbij is een stempel in verband met een verblijf in Maleisië in februari 2017 en een volledig overtekende tweede stempel. Deze Maleisische stempel en de moedwillig gemaskeerde onleesbare tweede stempel doen meer dan vermoeden dat u een verblijf in een derde land verborgen tracht te houden. U verklaart nochtans nooit uw paspoort te hebben gebruikt om te reizen. U zou dit paspoort reeds in 2014 hebben aangevraagd maar enkel om het indien nodig te gebruiken voor een medische behandeling in het buitenland (notities persoonlijk onderhoud dd 22.11.2018 (verder CGVS I) p.14) en persoonlijk onderhoud dd 24.04.2019 (verder CGVS II p.7 en p.11). U verklaart niets af te weten van de stempels in uw paspoort en niet zelf getracht te hebben deze stempel onleesbaar te maken. U verklaart dat uw moeder drie weken voor uw vertrek uw paspoort heeft afgegeven aan de werkgever van uw vader die het op zijn beurt aan een smokkelkantoor overhandigde. Volgens uw verklaringen zijn zij het die deze stempels in uw paspoort plaatsen. Zelf heeft u hier geen enkele informatie over en blijft u er bij niet eerder Somalië te hebben verlaten en dit paspoort nooit gebruikt te hebben om te reizen (CGVS I p.15-16 en CGVS II p.9-11). U verklaart dat dergelijke smokkelaars vaak valse stempels en stickers in een paspoort plaatsen zodat het niet verdacht lijkt en zodat het lijkt dat reeds probleemloos met dit paspoort werd gereisd (CGVS II p. 15-16 en CGVS II p.11-12). Volgens uw verklaringen is dit ook wat met uw paspoort aan de hand is. Daargelaten dat kan worden aangenomen dat dit mogelijks een gangbare praktijk betreft gaat deze verklaring in uw geval allerminst op.

Het is namelijk weinig logisch te noemen dat een smokkelaar uw paspoort in beslag zou nemen, hier valse stempels in zou plaatsen en uiteindelijk niets met dit paspoort aan zou vangen en u dit zelfs terug zou geven. Indien al valse stempels in dit paspoort werden geplaatst slaagt u er niet in een aannemelijke verklaring te bieden waarom u niet uw eigen paspoort zou hebben gebruikt om te reizen maar u uiteindelijk het risico zou lopen om met andermans paspoort, louter met een foto waar u op leek, te hebben gereisd.

Het lijkt daarbij nog minder evident dat een smokkelaar, eens hij deze valse stempels heeft geplaatst, één ervan zou overtekenen en vervolgens u dit paspoort zou terug bezorgen. U wordt met deze opmerkingen geconfronteerd maar slaagt er niet hier een aannemelijke verklaring voor te formuleren. U kunt enkel herhalen dat een dergelijk agentschap valse stempels in paspoorten plaatst om aan te tonen dat je al eerder reisde, zonder ook maar enig verklaring te bieden voor het feit dat dit paspoort uiteindelijk niet werd gebruikt om mee te reizen (CGVS II p.12). U wijst er op dat werd bevestigd door de Centrale Dienst voor de Bestrijding van valse documenten dat één van de stempels in het paspoort gemanipuleerd is (zie document FOD Justitie in verband met leeftijdsbepaling dd 03.08.2018 en CGVS II p.12-13). Echter, deze bevestiging spreekt zich niet uit over de stempel van Maleisië waarin sprake is van een reis in februari 2017. Het is niet omdat één stempel gemanipuleerd werd dat dit geldt voor alle stempels in het paspoort. Bovendien vermeldt dit document dat het de falsificatie betreft van een inreisstempel via Italië. Hieruit dient te worden afgeleid dat op het moment van de analyse deze stempel nog leesbaar was, wat op het moment dat uw paspoort het Commissariaat-generaal bereikt allerminst nog het geval is. Dit doet dan ook vermoeden dat u opnieuw inspanningen leverde om de asielinstanties in het ongewisse te laten over wat er precies in uw paspoort vermeld staat of over de manier waarop deze stempel gemanipuleerd werd. U blijft daarbij bij hoog en bij laag beweren zelf niets in dit paspoort getekend te hebben (CGVS I p.15-16), wat niet overeenstemt met de beschrijving die blijkt uit de analyse van de stempel en de huidige stempel te zien in het paspoort. Alles wijst er dan ook op dat u niet alles in het werk stelt om de asielinstanties een volledig en correct zicht te bieden op uw reisweg en uw eerdere verblijfplaatsen maar dit eerder tracht te verhinderen. Ter volledigheid dient er eveneens op gewezen dat uw paspoort werd afgeleverd in Garowe, Puntland. Hoewel u spontaan zelf aangeeft in 2014 daar enige tijd te hebben verbleven voor medische verzorging (CGVS I p.7 en p.14 en CGVS II p.6-7), zorgt dit er bijkomend voor dat verdere vragen kunnen worden gesteld bij uw verblijfplaatsen en netwerk binnen Somalië. Deze objectieve elementen ondergraven dan ook fundamenteel uw geloofwaardigheid wat betreft uw werkelijke verblijfplaatsen voor uw komst naar België. Zij vormen ernstige indicaties voor een verblijf buiten Marka en tonen onomstotelijk aan dat u geen inspanningen levert het Commissariaat-generaal inzicht te verschaffen in uw opeenvolgende verblijfplaatsen.

Deze vaststelling wordt nog ondersteund door het feit dat u ook op basis van uw verklaringen er evenmin in slaagt om een recent verblijf in Marka aan te tonen. U bent namelijk niet op de hoogte van enige recente en frappante gebeurtenissen in de stad.

U blijkt namelijk niet op de hoogte van de korte herovering van de stad door Al Shabaab in februari 2016. Volgens informatie toegevoegd aan het administratief dossier ('Garowe – Somalia: allied forces recapture Merca – 08.02.2016' en 'BBC News – Al Shabab retakes key Somalia port city of Merca – 05.02.2016') ging dit nochtans gepaard met hevige gevechten. Zwaar bewapende leden van Al Shabaab kwamen de stad binnen, spraken de inwoners toe en hesen er hun vlag. U zou echter niets van deze overname van de macht hebben opgemerkt. De laatste aanval van Al Shabaab op de stad situeert u in 2013. U meent dat er daarna nog plaatsvonden maar daar herinnert u zich niets van. U verklaart dat in 2014 en 2015 er geen leden van Al Shabaab in uniform meer in de stad waren maar dat er wel nog steeds mensen voor hen werkten. U heeft het daarbij over nachtelijke gerichte moorden door Al Shabaab op de overheid of op mensen die met de overheid samenwerkten. Buiten dit herinnert u zich geen recentere concrete incidenten en blijft u verder verwijzen naar gebeurtenissen in 2015 (CGVS I p.13 en CGVS II p.14). Wanneer u expliciet wordt gevraagd naar de laatste keer dat door Al Shabaab werd getracht de stad terug in te nemen verwijst u naar een nachtelijke aanval in 2018 waarbij u geweerschoten hoorde (CGVS I p.23). U geeft aan dat zij uit de stad verdreven werden in 2013 en dat zij daarna enkel nog 's nachts aanwezig waren, zonder nog de controle over de stad te hebben kunnen terugwinnen (CGVS II p.14). Daarmee steeds de korte herinnaming door Al Shabaab in februari 2016 onvermeld latend. Wanneer u wordt verteld dat de stad voor een korte periode opnieuw werd ingenomen door Al Shabaab verklaart u hier niets van te hebben gemerkt of gezien te hebben (CGVS II p.16). Dat u, verblijvende in de stad, op geen enkele manier nog maar zou hebben opgevangen of gemerkt hebben dat Al Shabaab de stad had heringenomen valt niet aan te nemen en zorgt er voor dat er geen geloof kan worden gehecht aan uw verklaringen op dat moment nog in Marka te hebben verbleven.

Evenmin blijkt u op de hoogte van recentere heropflakking van het geweld in de regio. Namelijk ook in mei 2017 werd de regio geteisterd door nieuw geweld door Al Shabaab.

Er vonden verschillende aanvallen plaats op omliggende dorpjes waarbij vee werd in beslag genomen, burgers werden ontvoerd en brand werd gesticht. Bij deze intensifiëring van het geweld kwam dan ook een nieuwe vluchtelingenstroom op gang (Human rights watch – Somalia: Al Shabab forces burn villages – 26.07.2017). Ook dit slaagt u er niet in weer te geven in uw verklaringen omtrent de situatie in de plaats in de jaren voor uw vertrek.

Ook hier dient opgemerkt dat wanneer u wordt gevraagd naar recente gebeurtenissen u enkel vaag verwijst naar wat u in 2015 heeft vernomen en meegemaakt (CGVS I p.13 en CGVS II p.14). Wanneer u expliciet wordt gevraagd naar de meer recente situatie in de stad, namelijk meer specifiek of de situatie min of meer stabiel bleef en of er periodes waren waarin opnieuw heviger werd gevochten, kan u ook dit niet weergeven. Opnieuw verwijst u enkel naar clangevechten in 2015 en naar de nachtelijke aanwezigheid van Al Shabaab. Evenmin hoorde u over incidenten in nabij gelegen dorpen rondom de stad (CGVS I p.22 en CGVS II p.14-15). Dat u op geen enkele manier weet in te schatten dat ook na 2015 de situatie in de regio op een bepaald moment meer precair werd, schaadt opnieuw uw geloofwaardigheid nog in deze regio aanwezig te zijn geweest.

Daarnaast is het eveneens opmerkelijk dat u zich niet bewust zou zijn van de pogingen tot verzoening van de clanconflicten in de regio. U verwijst steeds naar de spanningen tussen clans in Marka maar verklaart niet te weten of er enige pogingen werden ondernomen om deze clans dichter bij elkaar te brengen. U verklaart weliswaar dat nu en dan de spanningen geluwd waren waardoor men zou kunnen denken dat het conflict werd opgelost maar dat het geweld steeds opnieuw heropflakkerde. U hoorde niet over specifieke overeenkomsten tussen de clans of een afspraak tot een staak-het-vuren (CGVS II p.16). Dit terwijl er wel degelijk een dergelijke officiële verzoening plaatsvond. Uit de beschikbare informatie ('Reliefweb – Somalia: warring clans agree to uphold peace in Marka – 25.09.2016' en 'Amisom – How communities in Marka are using football to end inter-clan conflict and promote reconciliation – oktober 2017') blijkt dat in september 2016 een dergelijke verzoening tot stand kwam. Deze wil om de vrede te bewaren hield minstens aan tot oktober 2017, aangezien op dat moment nog gemeenschappelijke activiteiten tussen de twee clans werden georganiseerd om de vrede verder te bewaren. Dat u zich in die mate bewust bent van de spanningen tussen de verschillende clans maar niet zou weten dat er wel degelijk concrete en succesvolle pogingen werden ondernomen om deze te verzoenen is opmerkelijk en schaadt opnieuw uw geloofwaardigheid op dat moment nog in de regio aanwezig te zijn geweest. Temeer u wel degelijk op de hoogte bleek van het bestaan van dit clanconflict.

Ter volledigheid wordt eveneens opgemerkt dat u evenmin op de hoogte bent van de situatie in Mogadishu gedurende de periode dat u er kort voor uw vertrek verklaart verbleven te hebben. U verklaart er twee à drie weken te hebben verbleven voor uw vertrek naar Europa op 31 mei 2018 (CGVS I p.17-18 en CGVS II p.8). U weet echter niets te vertellen over de situatie in de stad op dat moment. U herinnert zich geen enkele gebeurtenis of opmerkelijke situatie van de tijd dat u in Mogadishu verbleef. Dit is echter opmerkelijk aangezien uit de toegevoegde informatie ('Independent – Mogadishu flooding as heaviest rainfall for 30 years hit Somalia killing six people – 21.05.2018' en 'Al Jazeera – Cyclone Sagar: at least 15 people killed in Somalia – 21.05.2018') blijkt dat op dat moment de stad getroffen werd door uiterst hevige regenval die verschillende straten blank zette. Men beschrijft dit noodweer als de hevigste regenval van de laatste 30 jaar. Hoewel u verklaart voor uw veiligheid niet buiten te zijn kunnen gaan is het uiterst opmerkelijk dat u zich dit niet zou herinneren. Zelfs indien men niet buitengaat is men zich namelijk bewust van een dergelijk noodweer. Hoewel u hier expliciet naar wordt gevraagd, u wordt gevraagd of het weer eerder uitzonderlijk was voor de tijd van het jaar, meent u zich dit niet te herinneren (CGVS II p.8). Dit leidt dan ook tot de conclusie dat maar moeilijk kan aangenomen worden dat u op dat moment in Mogadishu verbleef en vervolgens van daar naar Europa zou vertrokken zijn.

Uit bovenstaande elementen komt dan ook duidelijk naar voren dat u geen zicht biedt op uw verblijfplaats voor uw komst naar België. Indien dit niet het geval is stelt u het Commissariaat-generaal evenmin in de mogelijkheid om uw vrees voor vervolging te beoordelen. Dit terwijl u van bij aanvang van het gehoor geweest wordt op het belang van waarheidsgetrouwe informatie en de verantwoordelijkheid die op uw schouders rust om het Commissariaat-generaal correcte informatie te verschaffen met betrekking tot uw verblijfplaatsen tot uw komst naar België zodat dit het Commissariaat-generaal in de mogelijkheid stelt de vrees voor vervolging in uw hoofd na te gaan (CGVS I p.2 en CGVS II p.4). Een asielzoeker die over zijn eerdere verblijfplaatsen ongeloofwaardige verklaringen aflegt maakt het voor de asielinstanties onmogelijk om vast te stellen dat hij ook werkelijk afkomstig is uit een streek waar er een risico op ernstige schade bestaat en of hij niet de mogelijkheid heeft zich in een streek te vestigen waar geen zo een risico bestaat, maakt bovendien niet aannemelijk dat hij nood heeft aan subsidiaire bescherming. U werd er vervolgens op gewezen dat het niet volstaat om louter te verwijzen naar uw Somalische nationaliteit en dat het voor de beoordeling van uw asielaanvraag van uitermate groot belang is dat u een duidelijk zicht geeft op uw eerdere verblijfplaatsen voor uw komst naar België. Er werd voorts benadrukt dat het gegeven dat u niet recent uit Somalië afkomstig bent en/of dat u een tijd in een derde land heeft verbleven op zich niet problematisch is, maar dat het wel belangrijk is dat u deze informatie meedeelt zodat het CGVS de mogelijkheid wordt gegeven uw asielaanvraag correct te beoordelen rekening houdend met al uw verklaringen.

Er werd tot slot beklemtoond dat indien u het CGVS niet duidelijk maakt waar en onder welke omstandigheden u gedurende de laatste jaren voor uw komst naar België werkelijk heeft verbleven en geen correct zicht biedt op uw werkelijke achtergrond en leefsituatie, u evenmin de door u aangehaalde nood aan bescherming aannemelijk maakt. U werd verschillende keren gewezen op het belang duidelijkheid te brengen in uw recente verblijfplaatsen, u werd daarbij gewezen op de twijfel die bij het Commissariaat-generaal bestond dat u tot midden 2018 in Marka zou hebben verbleven. U werd gewezen op het feit dat uw verklaringen niet overeenstemmen met de situatie in de stad zoals die bekend is bij het Commissariaat-generaal en op de vragen die gesteld kunnen worden bij de stempels in uw paspoort, u zo de kans te bieden om uw afwijkende verklaringen te rechtvaardigen (CGVS I p.16 en CGVS II p.17). U slaagt er echter niet in hier een aannemelijke verklaring voor te verschaffen. U wijst op het feit dat de stad niet rustig of veilig is en uw ouders u niet vaak buiten lieten gaan (CGVS II p.16).

Uw gebrekkige kennis over recente gebeurtenissen in uw regio van origine strookt niet met het feit dat u wel degelijk op de hoogte blijkt van gebeurtenissen tot 2015 en een goed zicht geeft op de situatie in de stad op dat moment. Het is pas na 2015 dat uw kennis van de situatie in de stad grote hiaten vertoont. Uw gebrekkige kennis over de stad na 2015 in tegenstelling tot uw kennis over eerdere gebeurtenissen kan dan ook enkel leiden tot de conclusie dat er geen geloof kan worden gehecht aan het feit dat u zich op dat moment nog in Marka bevond. Evenmin kan uw minderjarigheid in rekening worden gebracht als verschoning voor uw onwetendheid. Opnieuw lijkt het niet te wijten aan een gebrek aan maturiteit dat u niet geïnformeerd bent over de recente situatie in uw regio van origine aangezien u wel degelijk op de hoogte bent van de gebeurtenissen en levensomstandigheden in de regio voordien, toen u zelfs nog jonger was dan op uw beweerde moment van vertrek uit Marka.

Hieruit blijkt dat u geen enkele inspanning levert geloofwaardige verklaringen af te leggen in verband met uw regio van verblijf voor uw komst naar België. Aangezien u over uw eerdere verblijfplaatsen ongeloofwaardige verklaringen aflegt en daardoor het voor de asielinstanties onmogelijk maakt vast te stellen dat u ook werkelijk afkomstig is uit een streek waar er een risico op ernstige schade bestaat en of dat u niet de mogelijkheid heeft zich in een streek te vestigen waar geen zo een risico bestaat, maakt u het bijgevolg niet aannemelijk dat u nood heeft aan subsidiaire bescherming. In casu dient er op gewezen te worden dat uw kennis over de recente situatie in uw regio van herkomst onvoldoende is om uw verklaringen over uw recent verblijf aldaar aannemelijk te maken.”

Waar verzoeker aanvoert dat zijn redenen voor het indienen van een verzoek om internationale bescherming, zijnde zijn vrees voor vervolging door Al Shabaab, niet ten gronde werden onderzocht, merkt de Raad op dat uit het bovenstaande genoegzaam blijkt dat hij niet aannemelijk heeft gemaakt tot aan zijn vertrek naar België te hebben verbleven in Marka, in het district Marka in de provincie Lower Shabelle in Somalië. Hierdoor kan evenmin geloof gehecht worden aan de problemen die er zich zouden hebben voorgedaan. Verzoekers verweer dat het verzwijgen van een deel van het relaas op zich niet volstaat om iemand de vluchtelingenstatus te weigeren kan hieraan geen afbreuk doen, nu verzoeker, gelet op bovenstaande vaststellingen, niet aannemelijk maakt dat hij in Somalië concrete problemen heeft gekend. Verzoeker voert ook aan dat hij behoort tot een risicoprofiel van mannen die gedwongen rekrutering vrezden, doch hij slaagt er niet in om enige band met zijn persoon aannemelijk te maken.

Waar verzoeker in zijn verzoekschrift wijst op zijn positieve bijdrage aan de samenleving, merkt de Raad op dat verzoekers integratie op zich irrelevant is bij de beoordeling van de nood aan internationale bescherming.

Waar verzoeker verder nog meent dat een gedwongen terugkeer naar Somalië een zodanig psychologische ontredde bij hem zou teweeg brengen die overeenstemt met een onmenselijke en vernederende behandeling in de zin van artikel 3 van het EVRM, wijst de Raad erop dat dit een louter blote bewering betreft. Verzoeker toont hoe dan ook niet *in concreto* aan dat hij hierdoor bij een terugkeer naar Somalië een gegronde vrees voor vervolging heeft in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, noch een reëel risico op ernstige schade loopt in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

Gelet op het voorgaande, kan niet worden aangenomen dat in deze is voldaan aan de cumulatieve voorwaarden zoals bepaald in artikel 48/6, § 4, van de Vreemdelingenwet.

Bijgevolg kan niet worden aangenomen dat verzoeker een gegronde vrees voor vervolging koestert in de zin van artikel 1 van het Vluchtelingenverdrag, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet.

2.4. In zoverre verzoeker zich teneinde de subsidiaire beschermingsstatus te bekomen beroept op zijn asielmotieven, kan dienstig worden verwezen naar de hoger gedane vaststellingen. Hij toont niet aan dat hij in aanmerking komt voor de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus op basis van artikel 48/4, § 2, a) en b), van de Vreemdelingenwet.

Gelet op het feit dat verzoeker de beweerde recente herkomst uit Marka, in het district Marka in de provincie Lower Shabelle in Somalië niet aannemelijk maakt, maakt hij evenmin aannemelijk dat de afweging van het reële risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, c), van de Vreemdelingenwet dient te gebeuren ten opzichte van de situatie aldaar. Met betrekking tot de vraag of verzoeker bij terugkeer een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, c), van de Vreemdelingenwet, kan een loutere verwijzing naar een Somalische nationaliteit en naar een voorgehouden, maar niet aangetoonde regio van herkomst niet volstaan. Het is immers in de eerste plaats aan verzoeker om tijdens de procedure zijn ware identiteit en herkomst aannemelijk te maken. De Raad kan slechts vaststellen dat verzoeker hierin manifest faalt. Het komt de Raad niet toe om te speculeren over de verblijfplaats van verzoeker voor de komst naar België, noch over het element of verzoeker afkomstig is uit een regio waar geen risico aanwezig is, te meer daar verzoeker op dit punt uitdrukkelijk en herhaaldelijk werd aangesproken tijdens het persoonlijk onderhoud en dus de kans heeft gekregen de nodige relevante elementen aan te brengen (Notities van het persoonlijk onderhoud 1, stuk 11, p. 2; Notities van het persoonlijk onderhoud 2, stuk 6, p. 4, 13, 17). De Raad kan hieruit enkel afleiden dat verzoeker zelf meent dat er in Somalië geen zwaarwegende gronden voorhanden zijn die erop wijzen dat hij bij een terugkeer naar dit land een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, c), van de Vreemdelingenwet. Een loutere verwijzing naar de veiligheidssituatie in de provincie Lower Shabelle en de onmogelijkheid van een intern vestigingsalternatief in verzoekers hoofde is dan ook niet dienstig.

Verzoeker toont gelet op het voormelde niet aan dat in zijn hoofde zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat hij bij een terugkeer naar Somalië een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, a), b) of c), van de Vreemdelingenwet.

2.5. Verzoeker vraagt *in fine* van het verzoekschrift de bestreden beslissing te vernietigen. Uit wat voorafgaat blijkt dat er geen essentiële elementen ontbreken en dat de Raad over de grond van het beroep heeft kunnen oordelen. Verzoeker heeft evenmin aangetoond dat er een substantiële onregelmatigheid aan de bestreden beslissing zou kleven in de zin van artikel 39/2, § 1, 2°, van de Vreemdelingenwet. De Raad ziet geen redenen om de bestreden beslissing te vernietigen en de zaak terug te zenden naar de commissaris-generaal.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op negen oktober tweeduizend negentien door:

dhr. S. VAN CAMP,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. A.-M. DE WEERDT,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

A.-M. DE WEERDT

S. VAN CAMP